

EL DIARI DE LA CATALUNYA CENTRAL

Bages, Berguedà, Solsonès, Moianès, Cerdanya
Alt Urgell, Anoia, Baix Llobregat Nordwww.regio7.cat
Regió7
RECICLAM
Aquest diari utilitza paper reciclat en el 80,5%

MIREIA ARSO

EN EL FRONT MÉS CRÍTIC ▶ 2-3

«Durant un brot a la residència hi ha molta emoció, cal una visió de fora»
L'EXPERIÈNCIA D'UN EQUIP D'INTERVENCIÓ RÀPIDA ANTICOID

BLOQUEJADA PEL VIRUS ▶ 4

De Xile a Navàs per veure la família, i un any per tornar
EL LLARG VIATGE D'UNA MONJA AL BAGES

Adaptar les instal·lacions d'Althaia contra la covid ha costat 650.000 euros

▶ Els espais hospitalaris han hagut de ser modificats per afrontar la pressió de la pandèmia ▶ La inversió ha estat finançada pel departament de Salut ▶ 5

Llum i color per a l'església del Carme de Manresa

▶ EL RECTOR ENDREÇA I REDECORA EL TEMPLE ▶ 9

Noves pintures a les capelles ▶ 5

JOSEP GARCIA

Els presos tornen a entrar a Lledoners per quedar-s'hi

▶ El jutge de vigilància va establir ahir que els independentistes empresonats no poden tenir un règim de tercer grau perquè ni han complert un terç de la pena ni s'han penedit. Anit van ingressar (a la foto) i avui ja no en podran tornar a sortir. A la porta, van assegurar que no afluixaran. ▶ 20

El Parlament Europeu retira la immunitat a Puigdemont, Comín i Ponsatí

▶ L'ESTAT POT REACTIVAR ARA L'EXTRADICIÓ, QUE HA DE DECIDIR LA JUSTÍCIA BELGA I ESCOCESA ▶ 21

Carles Puigdemont, ahir

Institut Mèdic per la Imatge

EL TEU BENESTAR ÉS LA NOSTRA PRIORITAT

MÉS DE 20 ANYS AL TEU SERVEI

Ressonància magnètica oberta i tancada
Ecografies - Medicina nuclear - Densitometria òssia

www.imi.es

C/ Caputxins, 16 - 08241 Manresa - Tel. 93 874 26 51 - Fax 93 874 29 11

«Sentir-te acompanyat en aquests moments és una de les ajudes més grans»

► Els Equips d'Intervenció Ràpida, amb professionals de diferents sectors, han esdevingut un suport vital per a les residències que han patit un brot

Queralt Casals
SANTPEDOR

■ Les residències de gent gran van ser un dels sectors que més va patir els efectes de la covid-19 en la primera onada de la pandèmia. Per donar una resposta efectiva als brots en l'àmbit residencial, s'han creat els Equip d'Intervenció Ràpida (EIR) territorial, que es despleguen en cada sector sanitari per actuar de forma urgent, amb coordinació amb la direcció del centre. A la Regió Sanitària de la Catalunya Central aquests equips s'han hagut de desplegar en nombroses ocasions, una de les quals a la residència l'Onada Can Jorba de Santpedor, que va patir un important brot a final de l'any passat. Ara, amb la perspectiva que dona la distància, els professionals que en van formar part reflexionen per **Regió7** com van viure aquella experiència i com valoren el treball en xarxa.

Els Equips d'Intervenció Ràpida són grups pluridisciplinaris que estan formats per professionals de Salut Pública, d'atenció primària, dels departaments de Salut i de Treball, Afers Socials i Família i la direcció del centre residencial afectat. S'activen en el moment que comença un brot, que a les residències ja es considera que n'hi ha un amb un únic cas, i es desactiva quan es dona per tancat.

Suport, acompanyament, treball en equip són les paraules més repetides pels membres de l'equip d'intervenció ràpida que va gestionar el brot de la residència de Santpedor. Dos mesos després que quedés tancat, reunit al pati de la residència, l'equip recorda emocionat la intensitat amb la qual van treballar aquelles setmanes, quan el seu contacte era constant, i posen en valor la coordinació i la pinya que van fer per gestionar una situació tan dura i complicada.

Una tasca d'assessorament

Segons el delegat de residències del Departament de Salut a la Regió Sanitària de la Catalunya Central, Àngel Izquierdo, aquests equips «treballen localment en una residència conjuntament amb l'equip directiu sobretot amb una tasca d'assessorament, de suport i de gestió». Assegura que tot i que «no podem parlar d'èxit perquè hem estat gestionant drames» si que a nivell de funcionament i de capital humà la

«Aquesta experiència demostra que amb el treball en equip arribes molt més lluny que amb la tasca individualitzada»

valoració que en fan és molt positiva.

Una valoració que comparteix la directora de la residència l'Onada Can Jorba de Santpedor, Jessi Ragués, que assegura que estan «molt agraïts del suport de l'equip, que ajuda molt a les direccions i als professionals i empreses que gestionem residències perquè es un cop fort». En aquest sentit, recorda que «tu tens molta emoció aquí i ens anava bé que els professionals des de fora et diguessin com ho has de fer i quan teníem algun dubte poder-lo consultar». Destaca també el suport incondicional que van rebre dels sanitaris, tant de l'atenció primària com dels hospitals. «Mai vam estar sols. Sentir-te acompanyat en aquests moments és una de les ajudes més grans».

Marga Sala, referent al territori del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, que va ser l'encarregada de fer la tasca de coordinació de l'equip que va intervenir a la residència de Santpedor, subratlla el paper de «suport i acompanyament» que aquests equips donen a les residències i «la bona connexió de l'equip». Per la seva banda, la directora del Servei d'Atenció Primària (SAP) Bages-Berguedà de l'ICS, Elisabet Descals, recorda que el sorgiment d'aquest equips «va donar una sensació d'organització que no havíem tingut a la primera onada i sabíem cap on anàvem i què volíem aconseguir». Descals assegura que «el fet que cada grup estigués format per diferents actors era una manera de ser ràpids i eficients i combatre el brot el més ràpid possible». La directora territorial pensa que «si alguna cosa demostra aquesta experiència és que amb el treball en equip arribes molt més lluny que amb treballs petits individualitzats» i creu que «com a experiència ha anat molt bé i ens va enriquir a tots i ens va fer créixer».

Un treball en equip que també destaca Laia Cases, de vigilància epidemiològica de Salut Pública, que és qui recull i analitza les dades del brot, estudia els contactes i marca les pautes de

prevenció i aïllament per evitar la propagació. Considera que aquests equips han permès «compartir la informació i facilitar la presa de decisions de manera coordinada entre tots». De fet, Àngel Izquierdo afegeix que «la capacitat de la presa de decisions conjunta és el que més ha ajudat. Poder prendre una decisió unificada, cadascú amb la seva visió i el seu punt de vista, ajudava molt». En aquest sentit, Marga Sala hi afegeix que «sempre estàvem buscant un equilibri en la presa de decisions i trobar-lo entre les diferents disciplines és molt complicat».

Sectorització dels espais

La tècnica de Salut Pública del departament de Salut al Bages, Gemma Garcia, creu que els Equips d'Intervenció Ràpida, són «una fórmula molt adequada per poder donar respostes col·legiades i coordinades davant una situació com aquesta». Garcia va ser l'encarregada de marcar les pautes sobre com calia dividir els espais dins de la residència en diferents zones segons la situació epidemiològica dels residents: verda (persones sense covid), groga (contactes estrets) o vermella (positius). En aquest sentit, i a diferència de la primera onada quan els avis van passar moltes hores tancats a les seves habitacions, aquests equips han impulsat que els residents es poguessin distribuir per zones «i que entre ells poguessin tenir contacte perquè així ho poguessin passar tots junts i no aïllats en una habitació, amb el que això comporta», diu afegeix Laia Cases.

Una finestra única

Amb la creació dels grups d'intervenció «el que buscàvem als equipaments era la finestra única i que tinguessin un únic contacte», diu Izquierdo, i destaca que «sempre hi ha la queixa que es valent i aquí es va saber anar ràpid i compartir molta informació i sense por. Es va treure la burocràcia i es va donar agilitat».

La bona connexió, el suport emocional i una implicació, que transcendia l'àmbit professional, són els aspectes que més reiteren els integrants de l'Equip d'Intervenció Ràpida. Ara, s'obren molts reptes per veure com queda el model residencial i com es pot donar continuïtat a aquest treball en xarxa de diferents departaments per la salut de les persones, que ha demostrat «que suma».

Equip d'Intervenció Ràpida que va actuar a la residència l'Onada de Santpedor

Les noves tecnologies, una eina cabdal per gestionar l'emergència

► Els integrants de l'Equip d'Intervenció Ràpida que va actuar a la residència l'Onada Can Jorba de Santpedor coincideixen en destacar que les noves tecnologies han estat una eina cabdal a l'hora de coordinar la seva tasca. Un grup de WhatsApp i les videoconferències diàries els van facilitar la coordinació i la rapidesa en la presa de decisions que requereix una situació d'emergència com és un brot de covid.

Per facilitar la comunicació, l'equip va crear un una carpeta compartida on cada departament abocava la informació de manera que tots la podien consultar. Per agilitzar la informació també es va crear un grup de WhatsApp, que estava operatiu les 24 hores del dia. Segons el delegat de Salut a

les residències de la Regió Sanitària de la Catalunya Central, Àngel Izquierdo, «això ens donava una immediatesa que amb la urgència no era habitual». El grup, assegura, «va anar molt bé per poder fer una consulta perquè a qualsevol hora, de dilluns a diumenge, es podia donar resposta», de manera que la implicació anava més enllà de l'àmbit professional.

D'altra banda, cada dia durant les quatre setmanes que va durar el brot de Santpedor, tot l'equip juntament amb professionals de l'Hospital de Sant Joan de Déu i de Sant Andreu, on estaven ingressats alguns dels residents, feien una videoconferència a primera hora del matí i així entre tots podien compartir la informació dels pacients.

MIREIA ARSO

La covid ha obligat les residències a canviar «la manera de cuidar»

► Els centres residencials han hagut d'aprendre a sectoritzar els espais i a treballar per unitats de convivència

QUERALT CASALS. SANTPEDOR

■ Sectorització és una paraula que fa una any no formava part del llenguatge dels centres residencials. Tampoc treballaven per unitats de convivència, ni amb equips de protecció individual (EPI). Les residències són centres socials i no pas sanitaris i la pandèmia de la covid-19 els ha obligat a familiaritzar-se amb termes i tasques que els han portat a reinventar-se i a canviar «la manera de cuidar».

E l'17 de desembre passat la residència l'Onada Can Jorba de Santpedor va detectar un cas positiu de covid, que va desencadenar en un important brot que no es tancaria fins passat Reis i que va afectar molts professionals i la majoria dels residents, amb una quinzena de defuncions. Durant aquest temps l'Equip d'Intervenció Ràpida de la Regió Sanitària de la Catalunya Central va acompanyar i donar suport a la direcció de la residència en la gestió del brot.

Arnald Pannocchia, director institucional de l'Onada, que gestiona la residència Can Jorba de Santpedor, assegura que «les residències som centre socials i tenim una manera de cuidar molt concreta i treballes molt les relacions amb les persones, les interaccions amb l'entorn, tota aquesta part més social i habitualment tenim equips sanitaris molt petits perquè la gestió sanitària és mínima, ja que si hi ha una complicació se sol derivar al recurs sanitari més adequat per cada patologia». Per això, reconeix, «quan entra un brot d'aquestes característiques ens obliga a canviar la manera de cuidar i no en sabem». Aquí és quan és important el grup d'intervenció ràpida «perquè

ells ens aporten l'expertesa, les recomanacions i les maneres de treballar que són correctes» i això, diu, «et dona la tranquil·litat que estàs fent les coses bé».

En aquesta línia, el delegat de residències del Departament de Salut a la Regió Sanitària de la Catalunya Central, Àngel Izquierdo, reconeix que les mesures aplicades a les residències a causa de la covid «són l'antítesi de tal com treballen perquè comporten aïllament, limitació, separació... en contra del treball comunitari». Amb tot, Pannocchia creu que la pandèmia ha suposat un aprenentatge mutu. «Salut ha après molt de la part social i la part social de la salut», assegura.

En la mateixa línia s'expressa la directora de l'Onada Can Jorba, Jessi Ragués, que opina que «la salut i la part social han d'anar juntes». Ragués posa en valor el treball que s'ha fet a les residències. Assegura que durant la pandèmia hi ha hagut molta tensió pels treballadors i que s'ha passat «molta por». En un any, diu, «hem après a sectoritzar, a treballar amb els equips de protecció individual i amb unitats de convivència». Recorda també que, a banda del brot que van tenir, els residents «han patit molt per les restriccions que havien de fer, tancats a les habitacions i sense rebre visites. No ha estat fàcil per ells».

Destaca el suport que han rebut de les famílies, «que ens ha fet forts», i assegura que «els usuaris valoren molt la tasca dels professionals i s'han donat compte que som una família i quan han anat maldades tots hem estat aquí al peu de canó i no han estat sols». Descriu el virus com «una cosa invisible que no saps per on t'entra i quan ho fa et desesperes». Com a part positiva creu que «tot l'equip s'ha fet fort i realment t'adones que els professionals s'estimen la feina perquè han estat aquí jugant-se la seva salut i la de les seves famílies».

Lluïsa Jesús Franquesa

RESIDENT DE L'ONADA CAN JORBA DE SANTPEDOR

«Vam estar molts mesos que no vam sortir gens, ni una mica!»

QUERALT CASALS. SANTPEDOR

■ L'estiu vinent farà cinc anys que la badalonina Lluïsa Jesús, de 85 anys, viu a la residència l'Onada Can Jorba de Santpedor. Assegura que hi era molt feliç abans de la pandèmia de la covid-19 i que ara ho torna a ser, un cop superada la malaltia i el tràngol de no poder sortir durant mesos.

Com han sigut tots aquests mesos de pandèmia a la residència?

Vam estar tancats molt de temps sense tenir la malaltia. Els primers mesos aquí la directora es va deixar la pell perquè no l'agaféssim, fent canvis aquí i allà... Però llavors va venir la part dolenta, quan els metges es van adonar que tenia una pneumònia. Va ser el dia 14 de desembre i el 15 vaig fer 85 anys, però no me'n vaig assabentar ni

dels 85 anys, ni de Nadal, ni de Reis... vaig tornar aquí dos dies després de Reis. Ha sigut molt pesat i molt trist.

Va estar ingressada l'hospital?

Sí, vaig estar 25 dies tancada en un hospital en una habitació sola, va ser molt difícil per mi. Suposo que hi ha gent que ha patit molt més que jo. Els primers dies no em vaig assabentar de res perquè vaig tenir una pneumònia i es veu que vaig estar molt fotuda. Ha sigut molt pesat, però em van curar i ho puc explicar! O sigui: «gràcies».

Com està ara?

Ara estic més bé perquè puc sortir. Abans d'estar malalta vam estar molts mesos que no vam sortir gens, ni una mica! Només sempre aquí i això per una persona que encara té el cap serè és molt

MIREIA ARSO

Lluïsa Jesús a la residència

gros. No poder sortir em matava. Només poder sortir ja és mitja vida.

Quan fa que viu a la residència?

El dia 2 de juliol farà 5 anys.

Ja és com casa seva...

Sí, mentre no va passar la pandèmia era molt feliç i ara ho torno a ser. El que demano als que manen és que no tanquin els perímetres, ni tanquin les portes i ens deixin sortir, que sàpiguen trobar el punt just perquè no ens passi res de tot això.

Residents de l'Onada Can Jorba de Santpedor amb la directora

MIREIA ARSO